

[Justitsministeren.]

Vogne mødte hinanden, og saa blev der en saadan Blænding, at den, der kørte imod Manden, der gik i højre Side af Vejen, slet ikke kunde se ham og kørte ham ned, maa jeg sige, at i et saadant Tilfælde er det lige meget, hvilken Side af Vejen Manden gaar i. Naar to Vogne kommer imod hinanden, opstaa der Blænding, i hvilken Side Manden saa gaar i, og i begge Tilfælde er han udsat for at blive kørt ned, saa støttet paa det Eksempel kan det ærede Medlem ikke vente, at jeg skal skifte Standpunkt. Desuden kan Manden jo ikke gaa imod begge Vogne, naar de kører hver i sin Retning, saa i det Tilfælde, at der optræder to samtidig, er det lige meget, i hvilken Side man gaar.

I Ændringsforslag Nr. 6 kræves, at der skal standses ved Sporvejsstoppesteder. Det vil i en større By medføre alt for megen Standsnng af Færdselen. Ved Stoppestedet her udenfor vil det, som jeg sagde ved første Behandling, kunne medføre, at en Bil kommer til at holde næsten hele Dagen, fordi der ikke bliver noget Tidspunkt, paa hvilket der ikke er en Ud- eller Indstigning ved det paagældende Stoppested. Men dernæst vil det foranledige en Vædekørsel mellem Stoppestederne, fordi det under disse Omstændigheder vil være saa overordentlig vigtigt for Motorføreren at slippe forbi Stoppestedet, inden Sporvognen kommer derhen. Jeg tror derfor, at Politiet, som jo ogsaa har den rigeste Erfaring paa dette Omraade, har Ret, naar det mener, at en saadan Ændring ikke vilde være rigtig.

Ligeledes er det uden Grund, naar et Mindretal ved Ændringsforslag Nr. 7 til Færdselslovforslaget kræver, at de almindelige Bestemmelser for Motorkøretøjer om Retten til at køre forbi hinanden skal gøres gældende ogsaa for Sporvogne. Vi har nu den Ordning her i København, at den Linie, som har det laveste Nummer, kører først frem. Sporvognene kører paa deres Linier, som jo er forud udstukne, og der er ingen Grund til nogen Forandring i det Forhold. Det har heller ikke afstedkommet nogen som helst praktisk Vanskelighed, og jeg tror derfor, at dette Forslag er ganske ugrundet, og maa modsætte mig det.

Ændringsforslag Nr. 8 drejer sig om Venstrekørsel. Den kan maaske komme med Tiden, men jeg tror ingenlunde, at Tiden er moden til at indføre den nu.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 11. Der staar i Lovforslaget, at i Tilfælde af daarligt Føre skal den, der fører

Motorkøretøj, i videst muligt Omfang sørge for, at han ikke kommer til at overstænke Fodgængere. Ændringsforslag Nr. 11 gaar ud paa, at Ordene „i videst muligt Omfang“ udgaar. Den eneste Grund til, at jeg kan være med til det, er, at der kommer til at staa det samme alligevel, for det er en Selvfølge, at man kun kan kræve, at Motorføreren i videst muligt Omfang skal passe paa ikke at genere andre. Meningen kan ikke være, at han, selv om han har gjort sig al mulig Umage for ikke at komme til at overstænke en Fodgænger med Gadesnavs, men ikke har kunnet undgaa det, skal straffes alligevel. Naar man opfatter det saaledes, at der staar det samme, ogsaa naar disse Ord gaar ud, kan jeg ikke have noget derimod.

Ændringsforslag Nr. 12 kan jeg tiltræde.

Saa kommer jeg til Ændringsforslag Nr. 23, som siger, at af Bøderne for Overtrædelse af Færdselsloven skal Halvdelen tilfalde Kommunerne i Stedet for som hidtil Politikasserne. Om dette Forslag kan jeg kun sige, at jeg vilde være bedrøvet over at se det gennemført, idet det er meget nødvendigt for Politikasserne at have disse Midler; men da der oprindeligt var stillet Forslag om, at alle Bøderne skulde tilfalde Kommunekasserne, maa jeg hilse det som et Fremskridt, at man har været saa imødekommende overfor min Henstilling at sige, at Bøderne dog herefter skal deles mellem Politikasserne og Kommunekasserne, og da der foreligger Mulighed for, at dette kan ske, hvad der ikke gør for Bøderne efter Motorloven, skal jeg ikke absolut modsætte mig dette Forslag, men sige, at bliver det gennemført, maa jeg finde mig deri.

Efter at jeg nu har talt om Færdselsloven, kommer jeg til Motorloven.

Jeg har sagt de faa Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Ulrichs varme Foredrag angaaende Lygterne giver mig Anledning til, og jeg kan kun tilføje, at Problemet den stærkt lysende, blændfri Lygte er ikke løst i anden Forstand end, at man maa holde Lyset under Øjenhøjde, og derfor tror jeg, at meget af det, som det ærede Medlem paa dette Omraade sagde, var overdrevent. Paa Tirsdag Aften skal, hvilket, saa vidt jeg husker, allerede er nævnt, Folketingsudvalget mødes med Lygteudvalget og have forevist nogle Lygter ude i den mørkeste Skov, vi kan finde dertil. Det vil gøre mig ondt, hvis det ærede Medlem Hr. Ulrich ikke kan være til Stede ved denne Forevisning; der kunde det ærede Medlem lære et og andet